

Lifgardets Finska Skarpskyttebataljon.

den 16 Mars 1854.

Ren uppå tidens mörka vågor
Den nya stormens ande går,
Och Österlanden stå i lågor,
Och häfvande Europa står.
Den tid, som ur kanonens sköte
Skall blixtra fram, vet ingen än;
Dock må vi bida tryggt dess möte
Som redlige, som tappre män.

Det var vår sed, att aldrig svika
Vår furste och vårt fosterland;
Vi kunde falla, men ej vika
Från ärans och från pligtens band.
Vi stodo fast, i slutna leder,
På Lützens blodbestänkta mark;
Vi kunna stupa än med heder
För Finland och för vår Monark.

Män af vårt folk! Män af vår kära,
Vår dyra finska fosterjord!
Gån ut med seger! Gån med ära,
Eh vad till söder eller nord!
Hvart hjerta uti våra dalar
Skall fråga ryktet om er färd;
Ty det är Finland, som betalar
Sin hedersskuld med edra svärd.

Välan, till afsked för oss alla
Sitt hjerteblood må drufvan ge!
Klang för de tappra män som falla!
Och klang för dem vi återse!
Få eller många . . . segerrika
Välkomne se'n till hemmets strand!
Det **Finska Gardet** skall ej svika
Sin ära och sitt fosterland!

